

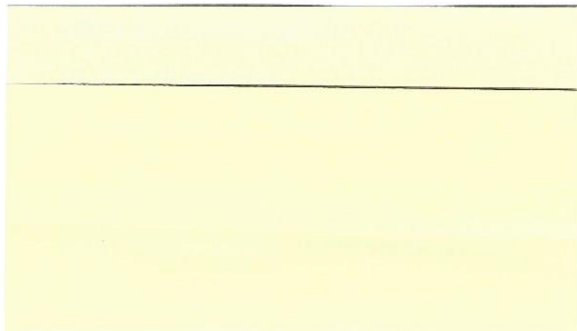
Warszawa, 08.04.2018

Podstawowe dane osobowe recenzenta:

Prof. UMFC Ewa Iżykowska-Lipińska

Dziedzina: Sztuki muzyczne,

Dyscyplina artystyczna: Wokalistyka

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Mgr Doroty Makulec

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów, Wydział Wokalno -Aktorski, pismo z dnia 20 grudnia 2017 roku. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14. 03. 2003 r., tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zmianami Dz. U. z dnia 27. 07. 2005 roku Nr 164, poz. 1365, art. 14 ust. 2 pkt. 2).

Dotyczy:

Rady Wydziału Wokalnego –Aktorskiego z dnia 28 czerwca 2010 roku w sprawie:

- wszczęcia, na wniosek mgr Doroty Makulec przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej: wokalistyka.
- wyznaczenia recenzenta
- W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, ze zmianami Dz. U. nr 164, poz. 1365 z dnia 17. 08. 2005 r., tekst jednolity art. 6 ust. 1, 3) Rada Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im Karola Szymanowskiego w Katowicach posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w

dyscyplinie artystycznej wokalistyka. Rada Wydziału Wokalnego w dniu 28 czerwca 2010 r. postawiła wniosek o wszczęcie przewodu doktorskiego mgr Doroty Makulec. Na recenzentów przewodu doktorskiego mgr Doroty Makulec wyznaczono prof. Włodzimierza Zalewskiego oraz prof. UMFC Ewę Iżykowską Lipińską. Liczba uprawnionych członków wynosiła 13 osób, liczba obecnych wynosiła 11. Głosów za wszczęciem przewodu oddano 11, przeciwnych 0.

W głosowaniu w sprawie zatwierdzenia mojej osoby na recenzenta przewodu liczba członków uprawnionych wynosiła 1 osób, oddano 11 głosów ważnych, 11 głosów na tak. Głosów przeciwnych i wstrzymujących się nie było. Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art. 14 ust. 2 pkt. 2, Rada Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora mgr Doroty Makulec..

Podstawowe dane o kandydatce:

Mgr Dorota Makulec urodziła się 31 sierpnia 1983 roku w Szczecinie. Swoją kontakt z muzyką rozpoczęła w wieku 6 lat nauką gry na skrzypcach u swojej matki. Na swoim koncie ma liczne koncerty z orkiestrą jako skrzypaczka.

W Szczecinie ukończyła w roku 2001 V Liceum Ogólnokształcące im A. Asnyka, o profilu matematyczno-fizycznym. Tamże uzyskała również dwa certyfikaty językowe: Certificate of Proficiency in English/CPE/- przyznany przez Uniwersytet Cambridge oraz Zertifikat Mittelstufe - przyznany przez Goethe Institut.

Kolejnym ważnym etapem edukacji, były rozpoczęte w roku 2001 studia na Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego oraz Studia na wydziale Neofilologii Uniwersytetu im A. Mickiewicza w Poznaniu. Obie te uczelnie doktorantka ukończyła w roku 2008, uzyskując kolejno w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego na wydziale wokalnno-aktorskim - ocenę bardzo dobrą, oraz na Uniwersytecie Adama Mickiewicza i wydziale neofilologii - ocenę dobrą.

W trakcie studiów została laureatką konkursów: Citta di Alcamo, w Alcamo, we Włoszech – finalistką w roku 2007, oraz laureatką konkursu Haliny Halskiej we Wrocławiu, w 2007 roku.

Dodatkowo dodać należy, iż doktorantka była dwukrotnie w latach 2007 i 2008 stypendystką miasta Szczecina za wybitne osiągnięcia artystyczne..

Studia wokalne ukończyła w Poznaniu pod kierunkiem prof. Wojciecha Maciejowskiego, a Studia doktoranckie odbywa pod kierunkiem prof. Urszuli Kryger w Akademii Muzycznej nim G. i K. Bacewiczów w Łodzi.

Ocena pracy doktorskiej:

Praca doktorska mgr Doroty Makulec składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na płycie CD oraz pracy pisemnej zatytułowanej „Zasady fonetyki angielskiej w śpiewie dla Polaków”. Promotorem jest prof. Urszula Krygier.

Część pisemna jest bardzo obszerna, obejmuje 341 strony. Składa się z 4 dużych rozdziałów, wraz z podrozdziałami i pod-podrozdziałami.

Pracę otwiera Spis treści, ustawiony przejrzysto i prawidłowo, następnie Wprowadzenie i kolejno wspomniane 4 duże rozdziały.

Pracę kończą Zakończenie, Bibliografia, Źródła ilustracji oraz Lista przykładów, oraz Podsumowanie (Summary).

W skład Bibliografii, ustawionej prawidłowo, wchodzi również Materiały źródłowe, Druki zwarte i Artykuły, Dyskografia, oraz Strony internetowe.,

Przystępując do oceny dzieła, należy zwrócić uwagę na parę istotnych elementów.

Otóż dzieło w tym wypadku ma charakter dość szczególny, a mianowicie stanowi bardzo profesjonalną i wnikliwą dysertację dotyczącą fonetyki języka angielskiego w śpiewie dla Polaków, będącą niezwykle szerokim i dogłębnym przeanalizowaniem tego tematu, wraz z oparciem się o szczegółowe badania i wywiady dotyczące tego zagadnienia, jak i unaocznienie tej problematyki za pomocą dołączonych dwóch płyt CD, z których jedna jest ilustracją zamieszczonych przykładów, a druga dziełem artystycznym zawierającym trzy cykle pieśni: Karola Szymanowskiego, 7 pieśni do słów, J. Joica na głos i fortepian, A Coplanda 12 Poems of E. Dickinson, oraz H. Purcella 5 Love Songs - i będących praktycznym ujęciem analizowanego w części teoretycznej zagadnienia.

W części pisemnej swojej dysertacji doktorantka już we wprowadzeniu przedstawia powód zainteresowania się zgłębieniem fonetyki języka angielskiego dla śpiewaków, szczególnie polskich.

Otóż słusznie zauważa niezwykle postęp jaki nastąpił w ostatnich latach w dziedzinie dbałości o precyzję językową wykonywanych utworów. W dzisiejszych prestiżowych uczelniach zagranicznych takich jak Gildhol w Londynie, czy uczelnie amerykańskie, przywiązuje się niezwykle wagę do fonetyki języków obcych, wprowadzając nawet specjalny przedmiot nauczania - IPA, czyli International Phonetic Alphabet, za pomocą którego można nauczyć się prawidłowej wymowy poszczególnych wyrazów, niekoniecznie znając dobrze dany język.

We wstępie doktorantka powołuje się na doświadczenia własne, które przywiodły ją do decyzji napisania wręcz podręcznika zasad fonetycznych dla Polaków z pozycji zarówno śpiewaczki, jak i wykształconego filologa języka angielskiego.

Przykładowo autorka omawia problemy różnic w fonetyce mowy i śpiewu.

Pierwszy rozdział dysertacji przedstawia i omawia dostępne materiały dotyczące języka angielskiego, a więc zarówno podręczniki dykcji dla śpiewaków z angielskiego obszaru językowego, jak i podręczniki fonetyki angielskiej dla lingwistów.

Rozdział 2 zajmuje się fonetyką języka angielskiego w mowie. Istotną wartością tego rozdziału jest przedstawienie szeroko pojętego zagadnienia zapisu poszczególnych głosek angielskich za pomocą Międzynarodowego Alfabetu Fonetycznego - IPA , a następnie próba przełożenia tego alfabetu i jego znaków na głoski języka polskiego w postaci tabel - zestawiających fonetyczne symbole spółgłosek angielskich z literami alfabetu łacińskiego - za pomocą którego jest zapisywana w języku polskim spółgłoska o zbliżonym lub identycznym brzmieniu.

W następujących po sobie podrozdziałach rozdziału 2 doktorantka zajmuje się spółgłoską i jej artykulacją, a następnie samogłoską i jej artykulacją.

W celu lepszego zobrazowania problematyki miejsca artykulacyjnego, autorka stosuje liczne wykresy przedstawiające położenie języka w stosunku do zębów, podniebienia twardego, podniebienia miękkiego. W ten oto sposób, bardzo precyzyjnie określa miejsce artykulacyjne danej głoski.

Takie przedstawienie problemu artykulacji głosek jest niezwykle przydatne dla Polaków, śpiewaków, gdyż bezpośrednio wskazuje na sposób artykulacji, głoski, a co za tym idzie, podążającego za nią rosnącą wiedzą lingwistyczno-fonetyczną, konieczną w wokalistyce XXI wieku.

W rozdziale dotyczącym artykulacji spółgłosek, doktorantka dokonuje szczegółowego podziału tychże na zwarto-wybuchowe, zwarto-szczelinowe, szczelinowe, półotwarte, boczne, nosowe.

W następnym podrozdziale dotyczącym samogłosek i ich artykulacji, doktorantka również dokonuje podziału samogłosek, na przednie, centralne, tylne, a także przedstawia zagadnienie monoftongów, dyftongów, i tryftongów.

Kolejny duży rozdział - Rozdział 3, zajmuje się problematyką języka angielskiego w śpiewie. Ten rozdział również osobno analizuje w podrozdziale problematykę samogłoski w śpiewie, oraz spółgłoski w śpiewie.

Rozdział ten porusza szereg nurtujących śpiewaka zagadnień takich jak: sposób wymawiania litery „R”, czy rozróżnianie akcentu i wymowy brytyjskiej i amerykańskiej, wymawianie końcówek, podwójnych liter, i szeregu innych.

Kolejne podrozdziały Rozdziału 3 omawiają wyrazy rymowane, a także oddzielanie słów w angielskich utworach.

W Rozdziale 4 dysertacji, doktorantka przedstawia analizę fonetyczną wybranych cykli pieśni w kontekście wykonawstwa artystycznego.

Jest to oczywiście kluczowy rozdział dysertacji doktorskiej - w moim odczuciu, przedstawiający kwintesencję analizowanej przez autorkę problematyki, a więc związków pomiędzy fonetyką danego języka - w tym wypadku języka angielskiego, a wykonawstwem artystycznym, a więc w jakimś sensie przedstawia wpływ danej fonetyki na charakter artystyczny dzieła, jego stronę muzyczną, stylistyczną, wyrazową, ekspresyjną - słowem, artyzm.

W rozdziale tym analizie poddane są trzy cykle pieśni - prezentowane na załączonej płycie CD, a są to:

- Pieśni do słów J. Joys'a op. 54 K. Szymanowskiego
- Twelve Poems of Emily Dickinson A. Coplanda
- Five Love songs H. Purcella.

Doktorantka w dwóch podrozdziałach zajmuje się kolejno problematyką transkrypcji tekstów pieśni, a następnie analizą różnic między mową a śpiewem w odniesieniu do tekstu muzycznego.

Autorka już we wstępie do tego rozdziału przedstawia ciekawy zamysł jakim kierowała się przy doborze takich a nie innych cykli pieśni, a więc wybrała cykl pochodzenia amerykańskiego, brytyjskiego oraz cykl napisany przez obcokrajowca dla amerykańskiej śpiewaczki.

W następującym po wstępie rozdziału - podrozdziale 4.1, doktorantka przedstawia nam metodologię pracy nad pieśniami od strony opracowania tekstu.

Po wstępnym omówieniu, autorka przedstawia nam w tabelach transkrypcję tekstów pieśni.

Bardzo interesujący jest rozdział, 4.2 przedstawiający sposób opracowywania tekstu angielskiego, za pomocą odpowiednich modyfikacji głosek, jak i sposób poszukiwań prowadzonych przez doktorantkę, prowadzących do uzyskania najlepszego brzmienia danych pieśni, ich fraz i dźwięków, z zastosowaniem fonetyki angielskiej i jej zamienników.

Konkluzja tych przemyśleń jest niewątpliwie również istotna, gdyż wynika z niej jakoby poszukiwanie prawdy fonetycznej - prowadzącej de facto do uzyskania lepszej jakości artystycznej wykonywanego dzieła.

Rozdział ten wraz ze swoimi podrozdziałami, przedstawia nam szczegółową analizę zaprezentowanych następnie na nagraniu 3 cykli pieśni anglojęzycznych, z różnych obszarów zastosowania tego języka, a więc analizę cyklu pieśni do słów Jamesa Joyce'a op. 54 K. Szymanowskiego, cyklu Twelve Poems of Emily Dickinson A. Coplanda, oraz Five Love Songs H. Purcella.

Doktorantka przedstawia w swojej analizie tło związane z powstaniem danych cykli i problematykę wykonawczą danych utworów - ze szczególnym uwzględnieniem aspektu fonetycznego w kontekście artystycznej interpretacji.

W podrozdziale dotyczącym analizy cyklu K. Szymanowskiego, autorka odnosi się krytycznie do kolejności pieśni zaproponowanej przez wydawnictwo PWN, przedstawiając własną koncepcję związaną z logiką tekstów - wierszy, a co za tym idzie z logiką dramaturgiczną.

Doktorantka jednocześnie stwierdza, iż uczyniona uwaga - czy koncepcja artystyczna, nie ma przełożenia na kolejność utworów zaprezentowanych w dziele, czyli nagranej płycie CD, ze względu na wierność tekstowi drukowanemu i zatwierdzonej kolejności utworów przez wydawnictwo PWN. Omawiając przedstawiony cykl, doktorantka dokonuje analizy porównawczej wykonanych szeregu prestiżowych śpiewaczek, w ten oto sposób komentując i argumentując swoją koncepcję wykonawczą. Jak wspomniałam, przedstawiona analiza ma charakter niezwykle szczegółowy, dotyczący sposobu wymawiania poszczególnych wyrazów, głosek, czy też podkładania odpowiednich sylab pod określone dźwięki, jak i umiejętnego przenoszenia głosek z dźwięku na dźwięk.

Naczelnym kontekstem jest oczywiście argument fonetyczny, zawiązany też z obszarem językowym danego kompozytora, ale umieszczony w kontekście interpretacyjnym i wykonawczym.

Podobnie analizuje autorka cykl Twelve Poems of Emily Dickson A. Coplanda, rozpoczynając od analizy osoby autorki tekstów, poprzez analizę literacką wierszy, w kontekście epoki ich powstania. Tu podobnie jak w poprzedniej analizie, autorka dokonuje zestawienia nagrań wybitnych śpiewaczek i dokonuje porównania ich sposobu wymowy tekstów poetyckich E. Dickinson,.

Porównanymi artystami są Barbara Hendricks, Joyce Didonato oraz sam A. Copland ze śpiewaczką Martą Lipton. Jest to analiza w dużej mierze nachylona w kierunku fonetycznym, w przełożeniu na aspekt artystyczny.

Autorka stwierdza iż szczególnie ważna stała się dla niej decyzja sposobu wymowy „r” - z pytaniem, czy należy je wymawiać stosując amerykańską wymowę, czy brytyjską. Doktorantka podejmuje decyzje stosowania spółgłoski półotwartej „r” - czyli kierunek brytyjskiej wymowy, argumentując to nośnością głosu.

Dalej autorka analizuje poszczególne pieśni, argumentując swój sposób wykonania ich od strony fonetycznej: "Charakter pieśni postanowiłam oddać w śpiewie również za pomocą odpowiedniej stylizacji dykcji rozszerzając samogłoskę "got" na a/gat/. Wtedy zdania "I got your letter, zabrzmiało jak I gat jo ..."

I dalej czytamy: "Podczas nagrania zwracałam szczególną uwagę na odpowiednie wykonanie dyftongów. To znaczy aby zmiana artykulacyjna następowała dopiero pod koniec trwania nuty, a przejście pomiędzy dwoma „częściami” dyftongu było niesłyszalna."

Zacytowane przeze mnie zdania autorki, świadczą o niezwykle precyzyjnym opracowaniu omawianego zagadnienia.

Kolejnym cyklem jest Five Love Songs H. Purcella. Autorka w omówieniu tegoż cyklu zwraca uwagę na czynny udział B. Brittena w tych kompozycjach jako realizatora basso continuo, przedstawionego przez kompozytora Purcella dość swobodnie w postaci li tylko oznaczeń. Następnie autorka analizuje teksty pieśni od strony ich znaczenia, przesłania i logiki, a także pochodzenia, co w konsekwencji przekłada się na decyzje interpretacyjne od strony zarówno fonetycznej jak i wykonawczej.

Znowu rozważaniu i decyzjom podlega litera "r" jakże istotna dla języka angielskiego oraz dla uchwycenia melodyki wykonawczej tego języka, szczególnie przez obcokrajowców.

Tutaj doktorantka proponuje inne podejście do tej litery i doradza jakby dostosowanie języka do języka epoki, a więc zastosować drżące "r". Wyjątek stanowi "r" umieszczone między spółgłoskami, oraz na końcu wyrazów - gdzie autorka proponuje jakby ominiecie tej głoski. i nie wymawianie "r" w ogóle.

Doktorantka podkreśla wagę długich samogłosek, a szczególnie "i" w procesie wymowy języka angielskiego, jak i szczególne znaczenie występujących w tym języku dyftongów.

Analizuje też poszczególne słowa, jak i frazy, które stanowiły dla niej fonetyczną trudność wykonawczą, opatrując te rozważania konkluzją, jak i przedstawiając racje określonych decyzji artystyczno – wykonawczych.

Przechodząc do analizy płyty CD która jest egzemplifikacją przedstawionych tez i zagadnień w dysertacji, mam kilka uwag.

Otóż nawiązując do tematu pracy doktorskiej – „Zasady fonetyki angielskiej w śpiewie dla Polaków”, zacznę od pewnej nieścisłości dotyczącej tematu.

Otóż przedstawiony tytuł pracy doktorskiej figuruje w pisemnej dysertacji, w przedstawionej przeze mnie formie.

Inny tytuł znajdujemy w Uchwale Rady Wydziału Wokalno aktorskiego Akademii Muzycznej im. G. i K. Baciewiczów w Łodzi nr 25/IV/09/10, podjętej na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2010 r.

Otóż tytuł pracy doktorskiej zatwierdzony przez Radę Wydziału brzmi "Wybrane problemy fonetyki angielskiej w śpiewie".

Rozumiem, iż nastąpiła tu drobna pomyłka, tym bardziej, że cała praca pisemna, odnosi się w istocie do problematyki wymowy angielskiej u Polaków, którzy z racji specyfiki języka słowiańskiego, mają określone trudności w prawidłowym podawaniu angielskiego tekstu w śpiewie. Autorka odnosi się do szeregu publikacji anglojęzycznych dotyczących fonetyki, ale tym samym jest nowatorska w opracowaniu tego zagadnienia dla Polaków w tak specyficznym ujęciu, co do tej pory nie miało miejsca. Tak więc pozwolę sobie odnosić się do tytułu znajdującego się na pisemnej części dysertacji doktorskiej.

Kolejny problem z jakim się zetknęłam, to charakter mojej oceny.

Otóż przesłuchując – bardzo dobre zresztą nagranie trzech cykli pieśni, w wykonaniu doktorantki na płycie CD - zadałam sobie pytanie, czy moją rolą jest ocena fonetyki, czy muzyki.

Rozumiem, że odnosząc się do tytułu doktoratu, moją rolą jest ocena zjawiska artystycznego powstałego na drodze takiego a nie innego opracowania fonetycznego przedstawionego materiału muzycznego.

Myszę, iż bardziej precyzyjną ocenę mógłby wydać lingwista języka angielskiego, aczkolwiek nie do końca, gdyż mógłby się odnieść li tylko do języka, a nie do konsekwencji artystycznych tegoż.

Tak więc stwierdzam, iż płyta CD mgr Doroty Makulec, przedstawiająca 3 cykle pieśni- Karola Szymanowskiego, H. Purcela, oraz A. Coplanda, jest dziełem niezwykłym, gdyż zawiera bardzo porządny instruktarz opracowania tych pieśni w odniesieniu do języka angielskiego, jego historii i kraju występowania (zróżnicowanie języka angielskiego i amerykańskiego, a także zróżnicowanie historyczne).

W ten oto sposób do rąk dostajemy dzieło, które posłużyć może - szczególnie Polskim artystom, studentom, do prawidłowego opanowania tego repertuaru, z punktu widzenia fonetyki.

Jest to o tyle bezcenne, iż w grę wchodzi mnóstwo niuansów które autorka uwzględniła w nagraniu, jak sposób wymawiania samogłosek - na przykład "o" w konkretnych wyrazach, love, a nie lav, czy sposób wymawiania "r" w zależności od epoki, czy kraju, czy miejsca położenia tej spółgłoski.

Nie sposób od tej strony dokonać drobiazgowej analizy krytycznej tego dzieła, dość zauważyć metodę postępowania, oraz jej konsekwencje dla muzyki.

Z punktu widzenia sztuki wokalnej i głosu, należy stwierdzić, iż doktorantka przedstawiła nam dzieło znakomite, zarówno od strony doboru repertuarowego niezwykle rzadko wykonywanego w Polsce, jak

i od strony wykonawczej. Artystka obdarzona jest pięknym ciepłym sopranem o rozległej skali i dużej umiejętności władania nim miękko w całej rozciągłości skali, co niewątpliwie wpływa na jakość wykonawczą.

Przysłuchując się pieśniom Szymanowskiego op. 54 do słów Jamesa Joysa, zauważam w istocie giętkość głosu, pozwalającą na poruszanie się miękko w całej rozciągłości skali, co budzi moje duże uznanie.

Uwagę zwróciłabym jedynie na frazowanie, którego widzę drobny niedostatek, a szczególnie na realizację marcata w pieśni Gentle Lady, w taktach 5, 6, 10 i 11, co powoduje jakby brak logicznej melodyki frazy w tych przebiegach. Subtelność frazy w muzyce Szymanowskiego nie oznacza li tylko pastelowości wykonania jej, ale wymaga odnalezienia punktów kulminacyjnych w ramach tej subtelności, co daje giętkość frazy i bardziej rozbudowany plan muzyczny utworu.

W pieśni „Lean Aut of the Window”, poszukałabym więcej taneczności we frazie, poprzez większe oparcia się na mocnej części taktu. Tutaj z kolei artystka porządnie realizuje zaznaczone przez kompozytora marcata.

Zachwyciły mnie natomiast kulminacje zbudowane w ostatniej pieśni cyklu Rain Has Fallen.

W całości oceniam ten cykl bardzo wysoko, z drobnym zastrzeżeniem dotyczącym strony muzycznej, konkretnie frazowania.

Ocena dorobku artystycznego:

W przedstawionej przez doktorantkę dokumentacji znajdujemy bardzo rzetelnie opracowany wykaz dorobku artystycznego i twórczego. Na dorobek ten składają się koncerty, w przeważającej mierze kameralne. Dorobek twórczy doktorantki jest ustawiony chronologicznie pod względem czasowym, tak więc możemy zaobserwować rozwój repertuarowy doktorantki, na przestrzeni lat 2003-2010, od pojedynczych pieśni prezentowanych na koncertach, po duet, arie prezentowane również na koncertach, a także recitale na które składają się utwory kameralne i pieśni.

Studiując przedstawione zestawienia koncertowe i ich program, ewidentnie widzimy rozwój artystyczny pod względem zarówno różnorodności repertuarowej, jak i stylistycznej, a także pod względem stopnia trudności prezentowanego repertuaru.

Podchodząc do oceny dorobku od strony statystycznej stwierdzić należy iż w roku 2003 doktorantka wykonała 4 koncerty, w roku 2004 - 3 koncerty, w roku 2005 - 1 koncert, w roku 2006 - 5 koncertów, w roku 2007 - 13 koncertów, w roku 2008 - 8 koncertów, w roku 2009 - 6 koncertów, w roku 2010 - 6 koncertów. Razem na przestrzeni lat 2003-2010, doktorantka wykonała 46 koncertów.

We wspomnianych latach doktorantka bardzo aktywnie uczestniczyła w kursach wokalnych w Polsce i za granicą. W sumie była uczestniczką 17 kursów wokalnych.

Brała udział w 8 konkursach wokalnych o zasięgu krajowym i międzynarodowym z których to najważniejszy w jej karierze jak dotąd jest Concorso Internazionale per Cantanti Lirici, Citta di Alcamo, z przewodniczącą John Sutherland, którego została finalistka (2007 rok).

Na wyróżnienie zasługuje również konkurs im H. Halskiej we Wrocławiu, w 2007 roku, gdzie została laureatka 5 miejsca., oraz nagrody SPAM.

W dziedzinie działalności teatralnej artystka brała udział w 5 spektaklach muzycznych w teatrach i filharmoniach i tutaj na wyróżnienie niewątpliwie zasługuje koncertowa wersja Halki wileńskiej St. Moniuszki, w Teatrze Wielkim w Poznaniu (2008 rok), oraz udział w przedstawieniu Opery żebraczej B. Brittena, w Bydgoszczy, w drugoplanowej roli Lady of Town.

Doktorantka poszczycić się może również nagrodami, w postaci nagrody specjalnej ZASP na wspomnianym już konkursie Haliny Halskiej we Wrocławiu w 2007 roku, oraz dwukrotnie uzyskanego stypendium Artystycznego miasta Szczecina od Prezydenta Miasta, w latach 2007 i 2008. Doktorantka ma na swoim koncie nagranie w Polskim Radio pieśń Haydna nr 11, z Urszulą Kryger.

Dokumentacja wykazuje również rzetelne przygotowanie pedagogiczne, w postaci zaliczonego 2-letniego kursu pedagogicznego, jak i bardzo dogłębne przygotowanie lingwistyczne w postaci zarówno certyfikatów Gotethe Institut - Zentrale mittelstufepreuefung, jak i Certificate of Proficiency in English - Uniwersytetu Cambrige, ale także ukończenie studiów zarówno licencjackich jak i magisterskich na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im A. Mickiewicza w Poznaniu, kierunek filologia angielska, specjalność językoznawstwo.

Konkluzja:

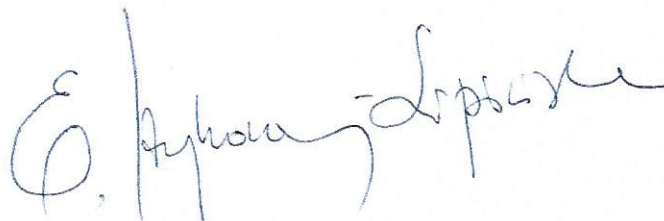
Praca doktorska mgr Doroty Makulec jest niewątpliwie cennym materiałem edukacyjnym dla młodzieży artystycznej. Zawiera niezwykle cenne informacje dotyczące wykonawstwa literatury angielskojęzycznej od strony fonetycznej w kontekście zarówno danej epoki jak i obszaru językowego pochodzenia kompozytora i autora tekstów.

W dobie niezwyklej dbałości o precyzję wykonawczą w kontekście fonetyki języka, praca doktorska mgr Doroty Makulec jest pracą wręcz instruktażową dla studentów, pedagogów i wykonawców, wskazującą drogę perfekcyjnego opracowania utworów angielskich i amerykańskich kompozytorów od strony fonetyki.

Praca doktorska mgr Doroty Makulec jest cennym materiałem poznawczym dla młodych adeptów sztuki wokalne. Zasluguje na najwyzszą ocene.

Wobec powyższego stwierdzam, iż doktorant wykazał się wiedzą teoretyczną oraz umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. Spełnił tym samym wymaganie art. 13 ustęp 1 ustawy z dnia 14.03.2003 r.

Stawiam o przyjęcie pracy doktorskiej.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'E. Izykowska Lipińska', written in a cursive style.

Prof. Ewa Izykowska Lipińska